

În carne și oase ?

Deci, tu
Te-ai gândit,
C-ai putea merge la spectacol,
Ca să simți fiorul cald al confuziei
Acea strălucire de cadet spațial
Spune-mi, îți umbrește ceva lumina soarelui ?
Nu asta te-ai așteptat să vezi ?
Dacă vrei să descoperi ce se ascunde în spatele acestor ochi reci
Va trebui doar să-ți croiești un drum prin acest camuflaj.

Gheața subțire

Mama-și iubește copilul
Și tata te iubește,
Și marea-ți poate părea caldă, copile
Și ceru-ți poate părea albastru,
Dar, oh copile,
Oh, copile trist,
Oh copile,
Dacă vrei să patinezi
Pe gheața subțire a vieții moderne,
Trăgând după tine reproșul tăcut
Al unui milion de ochi înlăcrimați
Să nu rămâi surprins când o crăpătură în gheață
Va apărea sub picioarele tale
Vei aluneca din adâncurile tale și din mintea ta,
Și teama te va urma
Când te vei agăța de gheața subțire.

O nouă cărămidă în zid

Tata a plecat peste ocean
Lăsând în urmă doar o amintire
O poză în albumul de familie
Tată, oare ce mi-ai mai lăsat ?
Tată, ce ai lăsat în urmă pentru mine,
Cu totul, numai o cărămidă în zid
Cu totul, numai cărămizi în zid.

Cele mai fericite zile ale vieții noastre

Când am crescut și am mers la școală
Erau anumiți profesori care făceau copiilor rău în orice mod puteau
Impunându-și deciziile lor
Asupra a tot ce făceam
Și scoțând la iveală slăbiciunile noastre
Cu oricâtă grijă le ascundeam.
Dar în oraș era binecunoscut faptul
Că în fiecare seară când se întorceau acasă
Nevestele lor psihopate și grase
Îi terorizau în fiecare clipă a vieții lor.

O altă cărămidă în zid

N-avem nevoie de educație,
N-avem nevoie de control asupra gândurilor noastre
N-avem nevoie de sarcasm sumbru în clasă,

Profesori, lăsați copii în pace
Hei, profesori, lăsați copiii în pace !
Sunt numai cărămizi în zid,
Sunt numai cărămizi în zid,

Mama

Mamă, crezi că vor arunca bomba ?
Mamă, crezi că le va plăcea cântecul ?
Mamă, crezi că vor încerca să-mi spargă mingile ?
Mamă, ar trebui să construiesc un zid ?
Mamă, ar trebui să candidez la președinție ?
Mamă, ar trebui să am încredere în guvernământ ?
Mamă, mă vor trimite în linia întâi ?
Oare sunt pe moarte ?
Taci, copile, nu mai plânge.
Mama va face ca toate coșmarurile tale să devină realitate
Mama va pune toate temerile tale în tine,
Mama te va ține aici, sub aripa ei,
Nu te va lăsa să-ți iei zborul,
Dar s-ar putea
Să te lase să cânți,
Mama-și va ține puiul confortabil și la căldură
O, copile,
Desigur, mama ta te va ajuta să-ți construiești zidul.
Taci, copile, copile, nu mai plânge,
Mama îți va verifica toate iubitele
Mama nu le va lăsa pe cele murdare
Să ajungă până la tine,
Mama va sta mereu trează până ajungi
Mama va afla întotdeauna unde ai fost,
Mama te va păstra sănătos și curat
O, copile,
Vei fi întotdeauna un copil pentru mine.
Mamă, era necesar să fie atât de înalt ?

FAȚA II

La revedere cer albastru

Oooooooooooooooooohh.....
I-ai văzut pe cei speriați
Ai auzit bombele căzând ?
Te-ai întrebat vreodată
De ce a trebuit să ne căutăm adăpost
Când promisiunea unei vieți noi și îndrăznețe
S-a făcut sub un cer albastru și curat ?
Oooooooooooooooooohh.....
I-ai văzut pe cei speriați
Ai auzit bombele căzând ?
Flăcările sunt, toate, demult stinse
Dar a rămas durerea,
La revedere cer albastru,
La revedere cer albastru,
La revedere .
Spații goale
Ce vom folosi pentru a umple spațiile goale,
Unde obișnuiam să discutăm ?
Cum voi umple locurile ultime ?
Cum voi termina zidul ?

Voluptate tânără

Sunt doar un nou băiat,
Un străin în acest oraș.
Unde sunt toate vremurile bune.
Cine-i va arăta împrejurimile acestui străin ?
Ooooooh am nevoie de o femeie murdară,
Ooooooh am nevoie de o fată murdară,
O anume femeie rece din acest deșert
Mă va face să mă simt ca un bărbat ?
la această piatră și pe refugiatul tău
Ooooooh, iubito, eliberează-mă.
Ooooooh am nevoie de o femeie murdară,
Ooooooh am nevoie de o fată murdară.

E rândul meu

Zi după zi dragostea devine mai cenușie,
La fel ca pielea unui muribund,
Noapte de noapte pretindem că totul e bine...
Dar eu am îmbătrânit și tu ai îmbătrânit
Și nimic nu mai este amuzant.
Și simt că vine rândul meu.
Mă simt rece ca o lamă de cuțit.
Legat,
Uscat ca o tobă de înmormântare,
Aleargă în dormitor, în valiza din stânga
Vei găsi toporul meu favorit,
Nu-ți fie frică
Asta-i doar o fază trecătoare
Una din zilele mele proaste
Vrei să te uiți la TV ?
Sau vrei să facem dragoste ?
Sau să contemplezi șoseaua liniștită ?
Vrei să mănânci ceva ?
Vrei să înveți să zbori ?
Vrei să mă vezi încercând ?
Vrei să chemi polițiștii ?
Crezi că eu m-am oprit ?
De ce fugi de mine ?

Nu mă părăsi acum

Oh, iubito,
Nu mă părăsi acum
Nu-mi spune că acesta e capătul drumului
Amintește-ți de florile pe care ți le-am trimis
Am nevoie de tine, iubito,
Să treci prin mașina de tocat
În fața prietenilor mei
Iubito,
Nu mă părăsi acum
Cum ai putea pleca ?
Când știi câtă nevoie am de tine...
Ca să te bat până la sânge sâmbătă noaptea
Oh, iubito,
Nu mă părăsi acum
Cum te poți purta așa cu mine,
Să fugi de mine...
Am nevoie de tine, iubito
De ce fugi de mine, iubito ?

O altă cărămidă în zid

N-am nevoie de arme în jurul meu
N-am nevoie de medicamente ca să mă calmez,
Am văzut scrisul de pe zid
Nu cred că am nevoie de altceva
Nu, nu cred că am nevoie de altceva
Au fost doar cărămizi în zid...
Cu toții ați fost doar cărămizi în zid.

Adio lume crudă

Adio lume crudă,
Te părăsesc astăzi,
Adio, adio, adio,
Adio voi oameni,
Nu este nimic ce a-ți putea spune
Pentru a-mi schimba gândul.
Adio !

FAȚA III

Hei voi

Hei voi, aflați acolo în frig,
Deveniți singuri și bătrâni, mă puteți simți ?
Hei voi, cei ce stați la rânduri
Nerăbdători și cu zâmbete șterse
Mă puteți simți ?
Nu-i ajutați să îngroape lumina
Nu renunțați fără să luptați.
Hei voi cei aflați pe cont propriu
Stând dezbrăcați la telefon, m-ați atinge ?
Hei voi cei cu urechile lipite de zid ?
Așteptând ca cineva să vă strige, m-ați atinge ?
Hei voi, m-ați ajuta să duc stânca ?
Deschideți-vă inima, vin acasă.
Dar a fost numai o fantezie
Zidul a fost prea înalt, așa cum puteți vedea.
Oricât a încercat nu s-a putut elibera.
Iar viermii i-au mâncat creierul.
Hei voi cei de pe șosea
Care faceți cum vi se spune, mă puteți ajuta ?
Hei voi, cei de după zid
Care spargeți sticle pe coridoare, mă puteți ajuta ?
Hei voi, nu-mi spuneți că nu mai e nici o speranță
Împreună supraviețuim, despărțiți ne vom prăbuși !
Este cineva acolo afară ?
Este cineva acolo afară ?

Nu e nimeni acasă

Am o carte mică, neagră, cu poeziile mele în ea
Am o geantă cu o periută de dinți și cu un piaptăn în ea
Când sunt un câine cuminte ei câteodată îmi aruncă un os înăuntru.
Am benzi elastice care îmi susțin pantofii
Am 13 canale proaste la TV pentru a alege,
Am lumină electrică
Și am clarviziune.
Am o putere deosebită de observație.
Și așa știu
Când încerc să te sun la telefon

Că nu va fi nimeni acasă.
Și am ondulația obligatorie, a la Hendrix
Și inevitabilele arsuri de mărimea gămăliilor
Pe partea din față a cămășii mele favorite din satin
Am pete de nicotină pe degete
Și o lingură de argint pe un lanț.
Și un pian mare pentru a-mi susține rămășițele mele de muritor.
Am ochi sălbatici care ținuiesc
Și o dorință aprigă de a zbura
Dar nu am unde să zbor.
Ooooh, iubito. Când ridic receptorul
Încă nu e nimeni acasă,
Am o pereche de cizme Gohills
Și rădăcinile îmi dispar.

Vera

Își amintește cineva de Vera Lynn ?
Vă amintiți că ea a zis
Că ne vom întâlni din nou
Într-o zi însorită ?
Vera, Vera,
Ce s-a întâmplat cu tine ?
Mai simte cineva aici ceea ce simt eu ?

Aduceți băieții înapoi acasă
Aduceți băieții înapoi acasă,
Aduceți băieții înapoi acasă
Nu lăsați copiii singuri
Aduceți băieții înapoi acasă.

Confortabil de amețit

Hello, este cineva acolo înăuntru ?
Dați din cap dacă mă auziți.
Este cineva acasă ?
Haide acum, Știu că ești deprimat
Eu pot să-ți ușurez durerea
Și te pot ajuta să te refaci.
Relaxează-te !
Am nevoie de niște informații mai întâi.
Doar faptele esențiale
Îmi poți arăta unde te doare ?
Nu există durere, tu te retragi
Ca fumul unei nave ce se pierde în orizont
Tu apari trecând prin valuri
Buzele ți se mișcă dar nu aud ce spui
Când eram copil am avut febră
Îmi simțeam mâinile ca două baloane,
Am aceeași senzație și acum
Nu-ți pot explica căci n-ai înțelege
Nu sunt eu așa.
Am devenit confortabil de amețit
[Roger Waters]
Ok, o mică înțepătură
Nu te mai plânge.
Poate te vei simți puțin rău.
Poți să stai în picioare ?
Cred că are efect, e bine.
Te va ajuta să continui spectacolul.
Vino, e timpul să pleci.
[David Gilmour]

Nu există durere, tu te retragi
Ca fumul unei nave ce se pierde în orizont
Tu apari trecând prin valuri
Buzele ți se mișcă dar nu aud ce spui
În copilărie am zărit trecător
Cu colțul ochiului
M-am întors să privesc dar a dispărut.
Nu-mi mai pot aminti acum
Copilul a crescut, visul a dispărut.
Am devenit confortabil de amețit

FAȚA IV

Spectacolul trebuie să continue

[David Gilmour]

Oh mamă, oh tată,
Trebuie să continue spectacolul ?
Oh tată. Du-mă acasă
Oh mamă. Lasă-mă să plec.
Trebuie să mă ridic
*{Terorizat în lumina reflectoarelor ?
Ce coșmar. De ce
Nu mă întorc să fug ?}*
Trebuie să fie vreo greșală
N-am vrut să-i las să-mi ia sufletul
Sunt prea bătrân, e prea târziu ?
Oh mamă, oh tată,
Am să-mi reamintesc cântecul ?
Spectacolul trebuie să continue.

În carne și oase

Te-ai gândit că
Ți-ar plăcea să mergi la spectacol.
Să simți fiorul cald al confuziei
Acea strălucire a cadetului spațial.
Am niște vești proaste pentru tine, scumpete,
Pink nu se simte bine, a rămas la hotel
Și ne-a trimis pe noi ca formație înlocuitoare
Vom afla care e situația fanilor cu adevărat.
Există homosexuali în sală în această seară ?
Puneți-i cu fața la perete .
[corul: Fața la perete !]
E unul în lumina reflectoarelor, e ceva în neregulă cu el,
Puneți-l cu fața la perete.
[corul: Fața la perete !]
Cel de acolo pare evreu !
Iar acela e negrotei !
Cine a lăsat toate scursurile în sală ?
E unul care fumează marijuana !
Iar altul are alunițe !
Dacă ar fi după mine,
V-aș împușca pe toți !

Fugi cât te țin picioarele

Fugi.
Mai bine te-ai ascunde
după deghizarea ta favorită
Bosumflat
Și cu ochii precum storurile trase

Cu zâmbetul tău gol și inima flămândă
Simți cum fierea se ridică din trecutul tău vinovat
Cu nervii tăi făcuți zdrențe
Precum se sparge scoica unei moluște
Iar ciocanele lovesc în ușă.
Ar fi bine să fugi.
Ar fi bine să fugi toată ziua și noaptea.
Și să-ți păstrezi sentimentele murdare adânc închise în tine
Și dacă-ți scoți iubita în oraș diseară
Mai bine parchează-ți mașina într-un loc ascuns
Căci dacă te prind în spatele mașinii
Încercând să forțezi încuietoarea
Te vor trimite înapoi la mama
Într-o cutie de carton.
Ar fi bine să fugi.

Așteptând viermii

Oh, nu poți ajunge la mine acum
Oh, oricât te-ai strădui
La revedere, lume crudă, s-a terminat
Treci mai departe.
[David Gilmour]
Stând aici într-un buncăr în spatele zidului meu
[Roger Waters]
Așteptând viermii să vină
[David Gilmour]
În perfectă izolare, aici în spatele zidului meu
[Roger Waters]
Așteptând viermii să vină
Așteptând să tai uscăturile.
Așteptând să curăț orașul.
Așteptând să urmăresc viermii
Așteptând să mă îmbrac cu bluza neagră.
Așteptând să elimin ticăloșii.
Așteptând să le sparg ferestrele
Și să le lovesc în uși.
Așteptând o soluție finală.
De a întări constrângerea.
Așteptând să urmez viermii.
Așteptând să pornesc dușurile
Și să aprind cuptoarele
Așteptând homosexualii și negroteii
Și pe cei roșii și pe evrei.
Așteptând să urmez viermii.
[David Gilmour]
Ai vrea să vezi Britannia
Să conduci din nou, amice ?
[Roger Waters]
Tot ce trebuie să faci este să urmezi viermii.
[David Gilmour]
Vrei să-i trimiți pe verișorii noștri colorați
Înapoi acasă, amice ?
[Roger Waters]
Tot ce trebuie să faci este să urmezi viermii.

Stop

Vreau să merg acasă
Să-mi scot uniforma
Și să părăsesc spectacolul
Dar aștept în această celulă
Pentru că trebuie să știu
Am fost vinovat în tot acest timp ?

Procesul

[Roger Waters]

Bună dimineța, excelența voastră, vierme
Coroana va arăta cu claritate că
Prizonierul ce se află în fața voastră
A fost prins în flagrant arătându-și sentimentele
Arătându-și sentimentele aproape umane.
Nu se poate accepta așa ceva.
Chemați directorul școlii !
Întotdeauna am spus că în final
Onoarea ta va avea de suferit.
Dacă m-ar fi lăsat să fac cum vreau eu
L-aș fi jupuit pentru a-i da o formă
Dar mâinile mi-au fost legate,
Inimile sângerânde și artiștii
L-au lăsat să scape nepedepsit pentru crimă.
Lăsați-mă să-l bat cu ciocanul astăzi.
Nebun... Nu sunt în toate mințile. Sunt nebun.
Am luat-o razna cu adevărat.
Probabil că mi-au luat mințile.

[Corul]

Nebun. Nu e în toate mințile. E nebun.

[Roger Waters]

Ticălosule, ești prins acum,
Sper să arunce cheia.
Trebuia să discuți cu mine mai des
Decât ai făcut-o, dar nu !
A trebuit să mergi pe drumul tău.
Ai mai distrămat vreo familie în ultimul timp ?
Doar cinci minute, excelența voastră, vierme,
Singuri, eu și cu el.
Iubitule !
Hai la mama, iubiture, lasă-mă să te îmbrățșez.
Excelența voastră, n-am vrut ca el să aibă probleme.
De ce a trebuit să mă părăsească ?
Vierme, excelența voastră, lăsați-mă să-l duc acasă
Nebun, am luat-o pe arătură, sunt nebun,
Am bare la geam.
Ar fi trebuit să existe o ușă în zid
Atunci când am intrat.

[Corul]

Nebun, a luat-o pe arătură, e nebun,

[Roger Waters]

Proba administrată Curții este necontestabilă
Nu mai e nevoie ca juriul să se retragă
În toți anii în care am judecat n-am mai auzit
Pe cineva care să merite mai mult pedeapsa maximă
Modul în care le-ai făcut să sufere
Pe splendida ta soție și mamă,
Mă face să simt nevoia a defeca !

Fiindcă, prietene, ți-ai dezvăluit cea mai profundă frică
Te pedepsesc să fii expus în fața celor ce te privesc.
Dărâmă zidul !
Dărâmă zidul !

În afara zidului

Singuri sau în perechi,
Cei care vă iubesc cu adevărat.
Unii ținându-se de mână
Alții adunați în grupuri.
Inimile sângerânde și artiștii
Iau poziție.
Și când v-au dat tot ce aveau
Unii se clatină și cad, până la urmă nu e ușor
Să dai cu capul de zidul unui ticălos.

**Traducere din limba engleză
Anamaria Capotescu**